Keresztury Tibor

Hűlt helyem

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 51–52. szám, 2020. december 17.

Ekkor hányhatott a bárszék alá, mit csinálsz, ordított Pistára, aki egy felmosófával a lábánál matatott, az nem por, az az édesanyám, te barom! A pultos megértően bólintott a taccs felmosása közben, aha, mondta, ezt nem tudtam, ne haragudj. Ennyi együttérzéstől a hősöm teljesen elérzékenyült. Ne sértsél meg, drága ember, igyál velem egy ampulla Stroh rumot. Neked se hiányzik már. Ne bántsál meg, boríts nekem akkor egy utolsót, tudod, meghalt az édesanyám. Knock out. Filmszakadás. A harmadik menetben kiütéssel nyert a Stroh rum. Lefordult a bárszékről, de szerencsére talpra érkezett. Félig futva átgázolt az önmagában gyönyörködő, meg nem értett bluesénekesen, és a küszöbben megbotolva lendületből kizuhant a *Rózsaszín Párduc* nyitott ajtaján.